

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2021r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Leszka Wójcika

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2021 r.

sprawy **K. P.**

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 7 października 2020 r. sygn. akt II K 346/20

I. na podstawie art. 440 kpk zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- z opisu przypisanego oskarżonemu czynu eliminuje sformułowania dotyczące dokonania go w warunkach wcześniejszej karalności,
- uznaje, że czyn ten wyczerpuje dyspozycję art. 178a § 1 kk i za ten czyn na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda stawka,
- na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat,
- na podstawie art. 43a § 2 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych,

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500 złotych tytułem opłaty za obie instancje i 20 złotych wydatków za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 783/20

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 7 października 2020 r. sygn. akt II K 346/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>Obrazy przepisów prawa materialnego, tj. art. 178a § 4 k.k., poprzez jego błędne zastosowanie i przypisanie Oskarżonemu znamion przestępstwa z art. 178a § 4 k.k., podczas gdy czyn Oskarżonego nie wypełnia ustawowych znamion tego przestępstwa, a mianowicie nie był on uprzednio karany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. ze względu na przedawnienie i zatarcie uprzednich skazań</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wywiedziony w apelacji zarzut dotyczący obrazy prawa materialnego poprzez zakwalifikowanie działania oskarżonego z art. 178a § 4 kk nie mógł być uznany za zasadny w sytuacji, gdy nie zostały zakwestionowane ustalenia faktyczne, iż oskarżony</p>		

<p>kierował samochodem w stanie nietrzeźwości, będąc uprzednio karany za czyny z art. 178a § 1 kk – choć Sąd ma świadomość, że wobec wydania wyroku w trybie art. 387 kpk i ograniczeń wynikających z treści art. 447 § 5 kpk kwestionowanie tych ustaleń nie było prawnie możliwe. Nie czyni to jednak zarzutu zasadnym – przy ustaleniu, że oskarżony kierował pojazdem mechanicznym w opisanych wyżej warunkach dokonanie subsumpcji tego stanu faktycznego pod art. 178a § 4 kk było w pełni prawidłowe.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. O zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie kwalifikacji prawnej czynu poprzez zakwalifikowanie czynu oskarżonego z art 178a § 1 k.k. w miejsce art. 178a § 4 k.k. oraz warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego na okres jednego roku próby, orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres jednego roku oraz orzeczenie od Oskarżonego świadczenia pieniężnego na Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 zł,</p> <p>alternatywnie</p> <p>2. o uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

Mimo niezasadności zarzutu apelacji należało stwierdzić, że zaskarżony wyrok jest rażąco niesprawiedliwy i dokonać jego merytorycznej zmiany na korzyść oskarżonego (o czym poniżej), jednakże wniosek apelacji o jego zmianę poprzez warunkowe umorzenie postępowania nie zasługiwał na uwzględnienie. Mimo ustalenia wcześniejszej niekaralności oskarżonego znaczne stężenie alkoholu w jego organizmie, ponad trzykrotnie przekraczające minimalną wartość stanu nietrzeźwości (ponad siedmiokrotnie wartość, zezwalającą na kierowanie pojazdami mechanicznymi), nie pozwalało na ustalenie, że stopień winy oskarżonego oraz społecznej szkodliwości jego czynu nie są znaczne, dodatkowo brak jakichkolwiek przyczyn, uzasadniających złamanie prawa i stworzenie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jak również postawa oskarżonego, który mimo dwukrotnego przyznawania w postępowaniu przygotowawczym, że kierował samochodem w stanie nietrzeźwości i został zatrzymany do kontroli, na rozprawie głównej zaczął twierdzić, że jego samochód się nie przemieszczał, a jedynie policjanci sporządzili protokół przesłuchania nierzetelnie, nie pozwala wierzyć, że oskarżony zrozumiał naganność swego postępowania, a wyłącznie probacyjne orzeczenie wystarczy, by nie popełnił ponownie podobnego czynu.

Wniosek alternatywny o uchylenie zaskarżonego wyroku nie był zasadny, ponieważ nie zachodziła potrzeba powtórzenia postępowania w całości, jako że także wyrok

wydany w trybie art. 387 kpk podlega jak inne, wydane po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w całości, zwyczajnej kontroli instancyjnej.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

1. Sąd I instancji na podstawie danych o karalności i akt wcześniejszych postępowań karnych, dotyczących oskarżonego ustalił, że był on uprzednio dwukrotnie karany z art. 178a § 1 kk, nie czyniąc w tym zakresie w pisemnych motywach żadnych rozważań (poza stwierdzeniem, że wynika to z dokumentów). Z treści protokołów rozprawy wynika, że przyczyną takich ustaleń było stwierdzenie, że nie nastąpiło zatarcie wcześniejszych skazań, bo oskarżony nie uiszczył orzeczonych w dwóch pierwszych sprawach świadczeń pieniężnych. Słusznie jednak zauważył w apelacji obrońca, że istnieje w polskim porządku prawnym instytucja przedawnienia wykonania kar i środków karnych, w tym świadczeń pieniężnych, warunkująca zgodnie z art. 107 kk zatarcie skazania, które to przedawnienie w odniesieniu do środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego z art. 39 pkt 7 kk następuje z mocy prawa niezmiennie po 10 latach od daty uprawomocnienia się wyroku skazującego. W danych o karalności oskarżonego na k. 25 widnieją trzy wyroki skazujące, przy czym dwa pierwsze, gdzie orzeczono wspomniane świadczenia pieniężne, stały się prawomocne w kwietniu 2001 r. i w październiku 2004 r. – wykonanie tych środków karnych ulegałoby więc łącznemu przedawnieniu w październiku 2014 r. Niestety we wrześniu 2012 r. uprawomocnił się kolejny wyrok, mocą którego nie orzeczono już świadczenia pieniężnego, ale karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat, karę grzywny oraz zakaz prowadzenia pojazdów na 4 lata. Zgodnie z art. 108 kk „jeżeli sprawcę skazano za dwa lub więcej nie pozostających w zbiegu przestępstw, jak również jeżeli skazany po rozpoczęciu, lecz przed upływem, okresu wymaganego do zatarcia skazania ponownie popełnił przestępstwo, dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich skazań”, dlatego zatarcie dwóch pierwszych skazań, gdzie oskarżony nie

	<p>uiścił świadczeń pieniężnych, nie nastąpiło w 2014 r., ale było uzależnione od zatarcia skazania w ostatniej, trzeciej sprawie. W tej zaś, co zauważył Sąd I instancji (k. 54v), pięcioletni okres próby, przedłużony zgodnie z art. 76 § 1 kk o 6 miesięcy, upłynął z dniem 20 marca 2018 r., nadto z akt tego postępowania wynika, że oskarżony w październiku 2012 r. wykonał karę grzywny, a w styczniu 2016 r. czteroletni środek karny zakazu prowadzenia pojazdów. Zgodnie z treścią art. 76 § 1 i 2 kk oraz art. 108 kk należało więc stwierdzić, że z dniem 20 marca 2018 r. zatarciu uległy wszystkie widniejące w danych z KRK skazania oskarżonego (które figurują tam zapewne z racji braku odnotowania, że ostatnie ze skazań nie ferowało bezwzględnej kary pozbawienia wolności, ale z warunkowym zawieszeniem jej wykonania).</p> <p>Jeśli więc zgodnie z prawem wobec zatarcia, wcześniejsze skazania nie mogą wywoływać dla oskarżonego żadnych następstw, bo uważa się je za niebyłe, należy uważać go za osobę nigdy wcześniej nie karaną. Tym samym odmienne ustalenia faktyczne Sądu I instancji oraz ich konsekwencje, w szczególności dożywotnio orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, należało uznać za rażąco niesprawiedliwe.</p>
Zwiąźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nieprawidłowe ustalenia faktyczne Sądu I instancji oraz ich konsekwencje, w szczególności dożywotnio orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, należało uznać za rażąco niesprawiedliwe w rozumieniu art. 440 kpk i z urzędu uwzględnić to podczas kontroli instancyjnej wyroku.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwiąźle o powodach utrzymania w mocy	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
<p>1. Ustalenia faktyczne i opis czynu w zakresie wcześniejszej karalności, jak też jego kwalifikacja prawna</p> <p>2. Podstawa prawna i wymiar kary oraz środków karnych,</p>	
Zwięźle o powodach zmiany	
<p>Wobec zatarcia wcześniejszych skazań oskarżonego należało z opisu przypisanego mu czynu wyeliminować elementy, które się do takiej wcześniejszej karalności odwoływały, a w konsekwencji odmiennie przypisany mu czyn zakwalifikować – nie jako występki z art. 178a § 4 kk, ale jako występki z art. 178a § 1 kk. W konsekwencji przyjęcia dużo łagodniejszej kwalifikacji prawnej należało złagodzić również wymierzoną oskarżonemu karę grzywny – z 500 do 100 stawek dziennych, z tym że z uwzględnieniem deklarowanych przez oskarżonego na poziomie 15 tys. zł miesięcznie dochodów należało zaktualizować do 50 zł wysokość stawki dziennej grzywny, określonej przez Sąd I instancji na minimalną, przewidzianą dla najuboższych, kwotę 10 zł. Z uwzględnieniem wskazanego wyżej wysokiego stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz znacznego zagrożenia dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym, wymiar czasu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych z dożywotniego, zarezerwowanego dla typu kwalifikowanego przestępstwa, należało złagodzić do 4 lat, nieznacznie tylko przekraczających ustawowy minimalny jego wymiar, określony na 3 lata. Podobnie zmiana kwalifikacji prawnej skutkować winna obniżeniem świadczenia pieniężnego - z minimalnych przy występkach z art. 178a § 4 kk 10 tys. zł. na minimalne przy występkach z art. 178a § 1 kk 5 tys. zł.</p>	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
---	--

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

II	Zgodnie z treścią art. 636 § 1 kpk w razie nieuwzględnienia apelacji, wniesionej wyłącznie przez oskarżonego (jego obrońcę), koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi skarżący. Apelacja obrońcy oskarżonego, w tym zwłaszcza jej zarzut, nie została uwzględniona, a zmiana wyroku na korzyść oskarżonego nastąpiła z urzędu. Na koszty postępowania odwoławczego składają się zaś opłata – wobec obniżenia kary „zasadniczej” jedna za obie instancje oraz ryczałt za doręczenia korespondencji w postępowaniu odwoławczym – w kwocie 20 zł.
----	--

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana